

[Justitsministeren.]

„Derimod kan bestyrelsen ikke på menighedsrådenes vegne tage stilling til det foreliggende lovforslag, eftersom landsforeningens status som fri sammenslutning af danske menighedsråd og menighedsrådsmedlemmer af indbyrdes afvigende politisk anskuelse må forbyde landsforeningen at gøre sig gældende på det politiske plan.“

Dette standpunkt har bestyrelsen for Fyns Stifts Menighedsrådsforening altså ikke taget, idet man gør opmærksom på, at man omfatter alle politiske anskuelser, men trods dette giver udtryk for en kritik af lovforslaget.

Må jeg endelig sige til det ærede medlem, at det er ikke og kan ikke være et argument, at så og så stor en procentdel af befolkningen står i folkekirken. Det, det drejer sig om her, er at beskytte folkekirkens gudstjeneste og folkekirkens helligdage. Derved beskytter vi de medlemmer af folkekirken, som, om jeg må bruge det udtryk, gør brug af folkekirken ved at deltage i dens gudstjenester. Naturligvis er jeg ganske enig med det ærede medlem i, at enten jeg har denne lov eller ej, må vi af hensyn til straffelovens § 137 hindre enhver i at kaste snebolde i kirken, navnlig om vinteren.

(Kort bemærkning).

Vagn Bro: Det var en ganske overordentlig for mig tiltalende tale, den højtærede justitsminister holdt, for den viste udtrykkeligt, klart og tydeligt, hvilken verden han lever i. Det er en verden, om jeg så må sige, med politiets optræden, og det andet er nu ligegodt en anden verden.

Hvad det rent saglige angår siger den højtærede justitsminister, at et stifts forening har brudt landsforeningens udtalelse. Nej, det har den ikke. Den højtærede minister hørte ikke efter de sidste linjer i protesten fra 1.800 menighedsrådsmedlemmer. Disse linjer tillader jeg mig til slut at gentage; de lyder således:

„Bestyrelsen for Fyns Stifts Menighedsrådsforening består af repræsentanter fra følgende fraktioner af menighedsrådsmedlemmer: de grundtvigske, Indre Mission, Kirkeligt Centrum, socialdemokrati-

ske menighedsrådsmedlemmer og en gruppe uden for partierne.“

Det er ikke en bestyrelse af særlige, der har udtalt sig for alle, det er en bestyrelse for alle disse grupper, også den socialdemokratiske, der har udtalt sig, og den har aldeles ikke brudt linjen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1-5 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om foretagelse af visse ekspropriationer m. v.

(Lovforslaget (nr. 94) findes i tillæg A. sp. 765, fremsættelsen i tidenden sp. 2678).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Aage Knudsen: Det foreliggende lovforslag, der bemyndiger ministeren for offentlige arbejder til at erhverve, eventuelt ekspropriere, de arealer, der vil være nødvendige for at gennemføre de arbejder, hvortil der gives bevilling på finanslov eller tillægsbevillingslov for det kommende finansår til statsbanerne og postvæsenet, er jo en gammel kending, en årlig tilbagevendende begivenhed, idet et sådant lovforslag er gennemført hvert år og i år kan holde et lille jubilæum, da det første lovforslag af denne art blev vedtaget her i tinget i marts måned 1923.

Fire paragraffer i det foreliggende lovforslag er enslydende med de paragraffer, der har været i de tidligere ekspropriationslove. § 2 er ny. Det fremgår af denne paragraf, at statsbanerne påtænker at indføre tog med en højere kørehastighed, end der hidtil har været anvendt. Denne forhøjelse af kørehastigheden på statsbanernes hovedbaner vil bevirke, at det vil være nødvendigt at foretage visse ændringer af disse hovedbaners linjeføring. Det må vel i særlig grad dreje sig om visse kurver på hovedbanerne,